

synes vi, det ville være naturligt, hvis det var således, at begge disse institutioner var indgået i denne tilsynsenhed.

Vi synes, det er beklageligt, at man ikke nu, hvor muligheden for at lave et virkelig effektivt system er der, tager skridtet fuldt ud og lader tilsynsenheden omfatte både a-kasserne og arbejdsformidlingen.

Den anden del af forslaget, om registersamkøringen, er vi parat til at sige ja til. Jeg ved godt, at det kan være et ømt område for nogle, men som det er formuleret i forslaget her, og som også Venstre har tilkendegivet under tidligere forhandlinger, sågar forud for den forrige finanslov, mener vi, at det er rimeligt med den udformning, hvor det understreges, at de oplysninger, der indhentes, alene må dreje sig om økonomiske forhold, herunder enkeltpersoners indkomstforhold. Det er meget klart defineret, og derfor vil jeg gerne sige, at det har vi ingen problemer med.

Derfor glæder vi os over et skridt i den rigtige retning, men vi beklager, at skridtet ikke blev taget fuldt ud, så vi havde fået den tilsynsenhed, som havde været både rimelig og mest hensigtsmæssig.

(Kort bemærkning).

**Ole Vagn Christensen (S):**

Man må umiddelbart undre sig meget over den form for retorik, som hr. Helge Sander lægger for dagen: Han nævner nogle rapporter, hvorfra han trækker nogle ting ud, hvor der sådan set er et sammenfald af mange faktorer, og så siger han, at det er arbejdsformidlingen, der har alle fejlene.

Jeg synes, vi kommer for langt ud, hvis vi skal til at have et tilsyn med en administrativ funktion i et statsligt system, som der jo er tale om, når vi taler om arbejdsformidlingen. Men det kan være, at det er sådan, man sår mistillid og sår mærkelige rygter, som kan give anledning til, at der bliver megen uro og ballade med hensyn til folks tryghed i det daglige i det system. Jeg er helt sikker på, at arbejdsministeren har fast greb om det, og at man ikke behøver at have et særligt tilsyn med det.

(Kort bemærkning).

**Helge Sander (V):**

Jeg ønsker hverken at skabe ballade eller at mindske trygheden i systemet her. Jeg forholdt mig ganske enkelt til en debat, som jeg også gik ud fra at den socialdemokratiske ordfører har

fulgt, og til de rapporter, som vi alle sammen har læst, og som vi har forholdt os til både her i salen og under forhandlingerne, også finanslovforhandlingerne. Det er jo ikke noget, jeg lige stamper op af jorden til lejligheden. De rapporter kan hr. Ole Vagn Christensen jo selv læse, og af dem fremgår det jo tydeligt, at det er et problem. Det forestiller jeg mig ikke at der er nogen der vil benægte. Det ville i hvert fald være uklogt med de tal, der ligger på bordet.

Derfor er det eneste, vi ønsker, netop at få fjernet alle de risici, der er for, at der opstår ballade, og at trygheden bliver mindsket, og det synes vi der var mulighed for nu ved at få en effektiv tilsynsmyndighed, hvor man tog fat på de to vigtigste enheder i hele det her system, nemlig a-kasserne og arbejdsformidlingen.

(Kort bemærkning).

**Kim Behnke (FP):**

Hr. Ole Vagn Christensen anvendte den formulering, at når der er tale om en statslig forvaltningsenhed, er der ingen grund til at have nogen tilsynsmyndighed, for når det foregår i statsligt regi, er alting altid i den bedste orden, og hvis man sætter så meget som et lille bitte spørgsmålstegn i parentes, så er det hetz mod de ansatte, så forringer man deres ansættelsesvilkår, og så har de ikke tryghed i ansættelsen, osv. Men inden for bare de sidste 10 år er antallet af sager, hvor staten eller magthaverne fejler – Rigsrevisionen, statsrevisorerne, undersøgelseskommissioner, dommerundersøgelser osv. – steget fuldstændig vildt og voldsomt. Der er sag på sag; gang på gang fejler man og behandler sagerne forkert og knægter borgerne. Det er jo borgerne, der kommer i klemme hver gang, for de borgere, der bliver klemt i systemet, er også dem, der af deres lommepenge skal betale ekstra skatter for at holde det cirkus kørende.

Der er derfor ikke noget som helst belæg for at hævde, at når noget foregår i det offentlige, er det fejlfrit, snarere tværtimod.

Men i den konkrete sag er den egentlige ansvarlige for, at mange af disse fejl sker i arbejdsformidlingerne, det flertal her i Folketinget, som i en strid strøm sender nye cirkulærer, lovebekendtgørelser osv. i hovedet på folk. I arbejdsformidlingerne er der ansat så mange medarbejdere bare til at få papirerne sat i ringbind, at det er umuligt for den enkelte medarbejder at holde sig ajour konstant, og der har hr. Ole Vagn Christensen personligt et meget stort ansvar for, at de mennesker føler, at deres